

Sven Lindahl:

Az idő fodrozódása (az üzleti élet időkonceptiójának néhány új vonása)

Az idő az üzleti élet mind számottevőbb erőforrásává vált. S ahogy nőtt a jelentősége, úgy fedezhettük fel egyre újabb sajátosságait, úgy kellett átértékelnünk sok korábbi jellemzőjét. A következőkben az idő fogalmának erről a módosulásáról szeretnék néhány gondolatot megfogalmazni.

– Az időkonceptió fejlődése során *három időfogalmat* különböztethetünk meg: 1. Az *azonos ütemben múló* időt, amelyet egy pontos óra mér. 2. Az olykor *felgyorsuló* időt, amely például egy széles körben alkalmazható innovatív műszaki fejlesztés vagy egy váratlan gazdasági válság hatására gyorsul fel – avagy a gazdaság pangásakor lassul le. Napjainkban ez az idő múlásának legáltalánosabb formája: ezért nevezhetjük gyorsulásának, majd lassulásának ezt a hullámvonalát az *idő fodrozódásának*. 3. Végül a szakadásos időt, amely például egy természeti katasztrófa hatására vagy olyan globális horderejű gazdasági esemény, mesterséges beavatkozás következtében manifesztálódhat, mint az 1973-as olajválság. Az idő múlásának ez a három különböző üteme, vagyis ez a három „időfajta” *váltothatja egymást* a modern üzleti élet mindennapjaiban is.

A három időfajta természetesen *más és más kockázatot* jelent a vállalatvezetés számára: az azonos ütemben múló idő jövőben bekövetkező eseményei viszonylag *nagy biztonsággal* jelezhetők előre, a felgyorsuló vagy lelassuló idő eseményei már *nehezebben prognosztizálhatók*, a szakadásos idő történései pedig sokszor a *pályaváltás* vagy *pályamódosítás* kihívása elé állítják a vállalat vezetését – de olykor a „menedzsment krízishelyzetben”, a „management in crisis” kényszerhelyzetébe sodorják. S ahogy globalizálódó világunkban mind többször lehettünk tanúi az idő váratlan felgyorsulásának, sőt szakadásának, úgy nőtt meg minden olyan vezetési koncepció és technika jelentősége, amely közvetve vagy közvetlenül a *kockázatmenedzselést* tekintette fő feladatának.